अपहरदित्यादि। ततस्तूत्तरकालं दिवसे ये विनोदाः जं०म०
चेतसः संस्थापकाः तान्सर्व्वतः सर्व्वान् सर्व्वेण वा प्रकारेण अद्या
दिलात्तसिः अपहरदिव अपनयदिवान्धकारं दयितगतं प्रिया
गतञ्च समाधिं चित्तैकाग्रतां एकधा एकप्रकारं दधत् धारयत्
घनरुचिवञ्जलच्छायं ववृधे वर्द्धते स्म सहरघुनन्दनमन्मथोद
येन तदानीं तस्य कामोदयोऽपि ववृधे सहोक्तिरिति अन्धकार
मन्मथाश्रितयोर्वर्द्धनक्रिययोस्तुल्यकालयोः ववृधदित्यनेन पदेन
कथनात् तथाचोक्तं तुल्यकालक्रिये यत्र वस्तुद्वयसमाश्रिते
वाक्येनैकेन कथ्येते सहोक्तिः सा मता यथेति ॥ ६५ ॥

अपहरदित्यादि। ततोदिनान्तादुत्तरकालं अन्धकारं रघु भ०
नन्दनस्य रामस्य कामोदयेन सह ववृधे तदानीमन्धकारो
रामस्य कामोदयोऽपि प्रवृद्धइत्यर्थः उभयविशेषणमाह सर्व्वं
तोविनोदान् अपहरदिव दिवसे ये विनोदाश्चित्तप्रसादकाः
तान् सर्व्वान् सर्व्वप्रकारेण वा अपनयदिव पक्षे विभक्ति
व्यत्ययः दयितगतं समाधिं चित्तैकाग्रतां एकधा एकप्रकारं
दधत् जनयत् घनरुचिमेघवत्श्यामं निविडच्छायं वा कामोदय
पक्षे दयिताविषये निविडा श्रद्धा यस्मात् दयितगतमित्यत्र प्रम
दवनमित्यादिवत् ह्रस्वः वस्तुतस्तु दयितशब्देन सामान्यविवक्षया
भार्य्याप्युच्यते अन्धकारोऽस्त्रियां ध्वान्तमित्यमरः। सहोक्ति
रिति अन्धकारकामोदयाश्रितयोर्वृद्धिक्रिययोस्तुल्यकालयोर्व्व
वृधे इत्यनेनाभिधानात्। तथाचोक्तं तुल्यकालक्रिये यत्र वस्तु
द्वयसमाश्रिते। पदेनैकेन कथ्येते सहोक्तिः सा मता यथेति ॥६५॥